7de JAARGANG. CURAÇAO DEN 19n JULI 1890. N° 342

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Het jubilé van kardinaal Manning.

Op den dag van de bisschopswijding van kardinaal Manning in de kathedraal van Moorfields, riep eene oude Iersche vrouw, toen hij met langzamen tred het kerkgebouw verliet en aan de geloovigen zijn eersten zegen als opvolger der apostelen schonk, luide uit: „'t Is wel de moeite waard, van hem nog een aartsbisschop te maken! Hij staat al met zijn eene been in het graf!" De nieuwe prelaat zei glimlachend tot den vicaris-generaal die naast hem ging: „Ik gevoel in mij nog kracht genoeg voor ten minste twaalf jaren arbeids." Sedert dien dag zijn vijf en twintig jaren van apostolischen arbeid vervlogen en den 8 Juni jl. vierde de kardinaal-aartsbisschop zijn zilveren jubilé. Dit vierde van een eeuw is een tijdperk geweest vol van gewichtige gebeurtenissen voor den eerbiedwaardigen prelaat, niet alleen in den gewonen zin van een bisschoppelijken arbeid, buitengewoon rijk aan vruchten, maar ook van een politieken en maatschappelijken arbeid, die den naam van Manning bij het nageslacht in gezegende herinnering zal doen blijven, als een der roemrijkste, waarop de geschiedenis van Engeland kan bogen.

Twee jaar geleden meende Mg. Maore, toen rector van de pro-kathedraal van Kensington, dat het een waardige hulde zou zijn van hun eerbied en vereering voor den kardinaal, indien de Engelsche en Iersche katholieken hem ter gelegenheid van het zilveren jubilé van zijn bisschopswijding, zijn kathedraal zouden aanbieden, vrij van schulden, en dat op deze wijze de inwijding der kerk den verjaardag van zijn eigene inwijding kon voorafgaan. Men meende dat de grootste vreugde, welke men Zijne Eminentie kon bereiden, was, hem op den dag van zijn jubilé de hoogmis te doen bijwonen in een kerk, die hem zou toebehooren en aangeboden worden door den kinderen, welke zijn onvermoeide werkzaamheid op prijs weten te stellen.

De markies Ripon en alle katholieke notabelen van het land vonden het voorstel uitstekend en weldra werd het ook door den kardinaal en het kapittel van het aartsdiocees goedgekeurd. Den 8n Juni droeg dan ook de bisschop van Amycla in de kathedraal de hoogmis op, welke de kardinaal bijwoonde. Na de plechtigheid werd een *Te Deum* gezongen en bleef het H. Sacrament den geheelen dag uitgesteld. Dien zelfden dag werden in alle kerken plechtige gebeden en dankzegging verricht.

Om drie uur in den namiddag begaf lord Ripon, aan het hoofd van een deputatie van aanzienlijke katholieken, zich naar de aartsbisschoppelijke woning, en bood den doorluchtigen tachtigjarigen kerkvorst een adres en album aan, dat de namen van alle inschrijvers bevatte. Het bedrag der inschrijvingen beliep omstreeks 100,000 franks.

De viering van het bisschopsjubilé van kardinaal Manning is een gebeurtenis, welke de meeste Engelschen met sympathie en allen met eerbied begroet hebben. Voor dertig jaar had niemand kunnen denken, dat de opvolger van kardinaal Wiseman zich zulk een verheven plaats in de genegenheid van het Engelsche volk zou verwerven. Het beeld van kardinaal Wiseman werd eens in het openbaar op straat verbrand, en deze, even groot geleerde als uitstekend geestelijke, te Liverpool met steenen begroet.

„Nu zegt de *Daily Chronicle*, „zou een beleediging, kardinaal Manning aangedaan, overal waar de Engelsche taal gesproken wordt, levendige verontwaardiging verwekken." En het Anglicaansche blad heeft gelijk. Manning is een Engelschman van hooge geboorte evenals zijn voorganger, de primaat der katholieke kerk van Engeland; maar gelukkiger dan deze, vereenigt hij in zich de even talrijke als bezwaarlijke eischen om den verheven loopbaan, welke hem werd aangewezen, op meesterlijke en waardige wijze te vervullen. Te allen tijde is de Katholieke Kerk rijk geweest aan uitstekende hoogwaardigheidsbekleeders, die door hun apostolische deugden en diepe wetenschap de indrukwekkende plechtigheid der geloofsmysterien en de pracht van haar ritus nog meer luister hebben bijgezet. Nu mag men gerust zeggen, dat men in die phalanx van uitverkoren kerkvorsten geen enkelen aantreft, die meer door het volk bemind werd dan kardinaal Manning. Misschien zou niemand er zoo goed als hij in geslaagd zijn, den anti-pauselijken geest te verdrijven, die zich van de gemoederen had meester gemaakt bij de herstelling van wat Disraeli eens eene „geestelijk-papistische pseudo-hiërarchie in Engeland" noemde. De vrees, welke zijne verklaard ultramontaansche neigingen en strevingen in den beginne bij de protestanten hadden doen ontstaan, is reeds lang verdwenen. Zijn groote onthouding en zijn edele zelfverloochening, gevoegd bij zijn altijd voorkomende en minzame manieren maken meer indruk op zijn landgenooten dan alle welsprekendheid en vernuft zouden vermogen.

Zooals de *Daily Chronicle* zelf bekent, kan de geschiedenis der Anglicaansche Kerk niemand aanwijzen, die met hem op één lijn kan gesteld worden. Wel is waar bezit kardinaal Manning op de geesten niet hetzelfde zedelijke overwicht als het genie van kardinaal Newman alleen door de macht van zijn verpletterende meerderheid. De *Apologia* van den aartsbisschop van Westminster bestaat niet uit gedrukte boeken, maar men vindt haar geankerd in duizenden nederige verblijven in de achterhoeken van Londen, die zijn werken van lichamelijke barmhartigheid minder ellendig gemaakt en met hoop vervuld hebben. Als geleerde, als priester, als man der wereld en als practisch socialist, biedt hij een belangwekkende combinatie aan van den denker, den schrijver, den idealist en den tacticus.

De groote werkstaking der dokwerkers te Londen, die haar voorspoedig einde aan den kardinaal-aartsbisschop te danken had, toonde aan, welke hooge plaats hij in de openbare meening bekleedde. Het is niet aan den minsten twijfel onderhevig, dat Manning meer gedaan heeft in het belang van Kerk en Staat, dan menigeen die over koninkrijken en keizerrijken had te beschikken.

Vraag den Engelschen, wie de grootste priester onzer dagen is, en vier van de vijf zullen zonder aarzelen antwoorden: „kardinaal Manning." Negen van de tien zullen bij den eersten oogopslag op een portret zijn gelaatstrekken herkennen, terwijl de Anglicaansche aartsbisschop van Kantelberg den meesten wildvreemd is. Dit moge niet vleiend zijn voor de pracht- en praallievende dignitarissen der heerschende Kerk, maar de sektenhaat kan deze feiten niet logenstraffen of ongedaan maken.

Deze kwarteeuw van apostolische en maatschappelijke werkzaamheid zal het leven des grooten kardinaals met een stralenden lichtkrans kronen. Op zulk een oogenblik gevoelen zijne geestelijke kinderen, dat de warmste bewoordingen, de hartelijkste geschenken niet bij machte zijn de schuld van erkentelijkheid af te doen, die zij jegens hem hebben aangegaan. Met ongeevenaarde wijsheid heeft hij zich van zijn godsdienstige en maatschappelijke plichten gekweten, en daardoor aan de dweepzieke en onwetende vijanden van het geloof hunner voorvaderen het zwijgen opgelegd. Het algemeen gebed van al zijne landgenooten zonder onderscheid van godsdienst is, dat God hem nog een lange reeks van jaren voor Engeland spare, opdat hij er den roem en het geluk van uitmake.

Bij gelegenheid van het zilveren jubilé van kardinaal Manning, is het belangwekkend te doen opmerken, hoe Zijne Eminentie zich zelfs in de rijen van het officieele protestantisme den voorrang heeft weten te verwerven boven de aanzienlijkste personen van het koninkrijk.

Ofschoon tot 1884 stilzwijgend toegestaan, was de waardigheid van kardinaal der Roomsche Kerk niet officieel door de regeering erkend. De benoeming van den aartsbisschop tot lid der koninklijke commissie van onderzoek tot verbetering van de woningen der armen, bracht in dat jaar deze vraag voor het ministerie. Gladstone overwoog nauwgezet alle punten, die deze zaak betroffen, en verzocht ten slotte, met volle toestemming van lord Salisbury, de koningin den naam van den kardinaal onmiddelijk achter dien van den prins van Wales te plaatsen, zoodat Manning zelfs den voorrang boven den eersten minister bezit.

De aanbieding van een persoonlijk huldeblijk heeft den 12 Juni plaats gehad. Hiermee hebben zich Mgr. Gilbert, vicaris-generaal, de hertog van Norfolk en andere aanzienlijke personen belast. Het feit, dat tal van protestanten er aan deelgenomen en toe bijgedragen hebben, is voorzeker niet de minst belangwekkende trek van deze betooging van genegenheid en erkentelijkheid (*Hgz.*)

FEUILLETON.

Crimen i Penetencia.

Coe masja dificultad i haciendo esfuerzo nos a subi e camina stijf di seroe. "Porfin, nos guiador a bisa, nos tin e partida di Etna, koe por ta cultivá pa manoe di un trahadó activo, tras di lomba. Des di awor e camina ta keda den paloe i rama."

Es último palabranan ai a doena nos forza nobo. Camina ta mondi, aja tambe tin sombra frescoe i frioe bondadoso, i kiko nos por a desea mas, despues di a camna algun ora largoe den rayonan cayente di solo Siciliano riba camina di Etna? Den dje soledad ai un quietud duci, un quietud jen di misterio tabata rondoná nos. Involuntariamente nos a corda riba asesino i ladronnan koe ainda ta haci camina di mas pobla di Italia peligroso, i lo nos contra kizas den nos camina.

—"Beppo, m'a puntra nos guiador, tin ladron den dje lugá aki tambe?"

— No, señor, aki ladronnan a desaparece ó moeri completamente.

Di dia coe 'e eremita ta biba ariba, nos t'aki mas liber koe den cajanan di Palermo.

—"Ta ki ermita Beppo?"

—"Ningun hende conocé e homber misterioso, señor; e ta biba na otro banda di mondi; den pueblonan no ta miré nunca; e ta hui tratoe coe hende. Den storm i mal tempoe e ta camna rond sin miedoe ó ningun percaucion. Hopi bez e ta reza den un capilla, di cual hendenan ta bisa, koe a sali di mes foi bao di tera. E ta algun millas mas ariba. Wardadornan tin é pa un fantasma; ken sabi coe lo e no ta diabel mes."

—"Bo a mira 'e homber misterioso algun bes, Beppo?"

—"Un dia mi a contré."

—"I el a papia algoe coe bo?"

—"El a pidi mi un limosna; despues el a desaparece atrobé."

—"Ma, Beppo, un diabel no ta bai resa den un capilla i fantasma no tin mester di limosna. Esta supersticioso sicilianonan ta!"

—"Si, Señor, bofon di nos noema, ma bo harimentoe no ta declara e apaticion stranjoe ai."

—"Mi ta doena bo un salú, si bo hiba mi cerca e eremita."

Despues di a sigi papia asina ora largoe, nos tabatin e mondinan tambe tras di lomba i nos tabata dilanti dje boca di Etna coe ta scupi candela.

—"Señor, doena mi mi placa, e guia dor a grita; mira, ata e eremita den di seroe."

Di berdad mi a miré sintá sosegá na cantoe dje boca i e tabata mira den dje abismo. E tabata parce mosa, apesar koe disgusto tabata haci su cara bjeuw. Bientoe tabata hunga den plooi di su bistir i tabata kita huma di zwavel coe kier a tapé. Ora el a ripara nos, el a lamta para. Ki un figura noble! Nos presencia no a strobé! pasobra el a bini directamente cerca nos i el a pidi nos un limosna. Esai a crece mi interes di conoce e homber extraordinario. Mi a corda, aki den mester tin un suceso misterioso. M'a duné un limosna, i m'a coeminza un conversacion coené, poentrando e kiko ta causa di un manera asina stranjo di biba.

—"Pa haci esai comprehensible pa bo, mi mester conta bo historia di mi bida, di cual mi no ta haci ningun secretoe. Mi ta conté coe gustoe, pa mi paga pa mi picarnan i p'e sirbi di un egemplo exhortante pa otro."

"No ta nooder dimi menta mi apellido, esai no ta bini 'na caso; ma si bo meste sabi koe e nomber ai tabata gran-

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Door de Consuls van Groot-Brittanië, Spanje, Zweden en Noorwegen, België, de V. S. van Noord-Amerika, Columbia, Haïti, Duitschland en Denemarken werd aan den Vertegenwoordiger des Konings van Nederland, den H. E. Gestr. Heer Barge, ll. Dinsdagavond een luisterrijk diner aangeboden. Bij deze gelegenheid vereerden genoemde Consuls den Gouverneur een gouden medalje in den vorm van een ster en een zijden Nederlandschen vlag.

Het was een gelukkige gedachte der Consuls, om den Gouverneur het huldeblijk van dit feestmaal en dezer cadeaux te brengen; het zal de onderlinge sympathie niet weinig vermeerderen en bijdragen tot onderlinge samenwerking tot heil onzer Kolonie.

De heer Mr. R. M. Ribbius, lid van het Hof van Justitie alhier, is benoemd tot President, en de heer mr. P. F. De Haseth Evertsz tot lid van genoemd Hof. Wij wenschen beide heeren met deze benoeming geluk.

De heeren Eugenio de Marchena, Aurelio Fernandez, Antonio Ricart, Pedro M. Espaillat en Julian de la Rocha, ingezetenen van Santo Domingo, komen in een artikel vol sympathie, voorkomende in *El Eco de la Opinión*, tegen de beweringen op van een onbekende uit Puerta Plata, die in *El Teléfono* meende te moeten waarschuwen tegen het opvoeden van meisjes in stichtingen door religieuzen bestuurd en in het bijzonder te velde trok tegen het Pensionnaat der Eerw. Zusters Franciscanessen te Welgelegen alhier.

Genoemde heeren stellen voor de zooveelste maal de talrijke verdiensten dier Eerw. Zusters in het licht en noemen haar stichting niet alleen eervol voor de Nederlandsche kolonie, maar voor al de Antillen en voor geheel Zuid-Amerika zelfs.

BUITENLAND.

Italie. — Aan de Oostenrijksche grens heeft zich het volgende incident voorgedaan. Nabij Udine maakte een Italiaansch regiment manoevres, en de officieren inviteerden de officieren van de naburige Oostenrijksche garnizoen, den dag te Visco mede door te brengen. Des avonds verzamelde zich een groep radicalen voor de sociteit en hief de Garibaldihymne aan. Toen zij bij de de strofe waren gekomen: „Weg van hier met den vreemdeling," trok de politie de sabel en dreef de bende uiteen.

— *Havas* meldt, dat Z. H. de Paus aan de Katholieke Kerk van Montenegro de Slavische liturgie onder zekere beperkingen heeft toegestaan.

Volgens de weinige betrouwbare *Opinione* zou kardinaal Rampolla den nuntiussen eene nota hebben gezonden, die in krachtige bewoordingen tegen het Italiaansche gouvernement is gericht.

—De rechterlijke macht heeft aan het station te Rome een aanzienlijke hoeveelheid gewijde voorwerpen doen in beslag nemen, welke voor den aartsbisschop van Dublin waren bestemd.

Onder deze voorwerpen, die eertijds aan godsdienstige vereenigingen toebehoorden, bevinden zich een marmeren altaar, met kostbare steenen ingelegd, en een geciseleerd tabernakel, met colonnaden van zeldzame steenen. De inbeslagneming geschiedde krachtens een wet, die den uitvoer van kunstvoorwerpen zonder machtiging verbiedt. Door den Engelschen gezant is bij het Italiaansche gouvernement een protest ingediend.

—Een politieke comedie inderdaad is gespeeld door de commissie in de Italiaansche Kamer. Men weet, dat het door den Senaat gewijzigde wetsontwerp op de liefdadigheidsinstellingen teruggezonden is naar de Kamer. De commissie hieruit bestaat geheel uit handlangers van den minister-president, die hun de opdracht gegeven heeft, de oorspronkelijke lezing te herstellen. Om nu den schijn te hebben, alsof hij de zachtere opvatting van den Senaat steunt, en de verantwoordelijkheid der wet geheel op de Kamer valt, hield Crispi (die eenige weken geleden in den Senaat verklaarde, dat hij geene enkele wijziging duldde en de wet wilde aangenomen zien, zooals zij van de Kamer was uitgegaan) eene rede, waarin hij sprak ten gunste van een vergelijk tusschen beide wetgevende lichamen. Natuurlijk wist de commissie wat zij te doen had en herstelde de oorspronkelijke lezing — „ ondanks de meening des ministers " zeggen de officieuze telegrammen.

Duitschland. — Verschillende kiesgerechtigden voor den Rijksdag hebben zich naar Friedrichsruhe begeven om aan Bismarck een candidatuur aan te bieden ter vervanging van den heer Wedel-Malchon, die overleden is.

— Daar de Engelsche Standaard beweerd had dat de samenkomst der Keizers Duitschland en Oostenrijk slechts een paar dagen geleden was vastgesteld, om te bewijzen dat de goede verstandhouding tusschen deze beide Rijken volstrekt niet veranderd is, zoo verklaart nu de *N. A. Zeitung* dat de samenkomst te Liegnitz reeds voor twee maanden bekend was en dat het bestaan der vriendschappelijke betrekkingen tusschen Duitschland en Oostenrijk niet bewezen behoeven te worden.

— Volgens de Gazzetta di Torino zal de voorgenomen samenkomst tusschen keizer Wilhelm en den Koning van Italië dit jaar niet plaats hebben.

— De beweging tegen de credieten ter bestrijding der uitgaven voor het leger werd kort voor de aanneming der nieuwe legerwet het geheele rijk door hoe langer hoe levendiger. Te Wurtzburg had een zeer belangrijke vergadering van kiezers hun afgevaardigden bevolen dit wetsvoorstel te verwerpen. Ook de Katholieken Vereenigingen schreven aan hun Afgevaardigden in denzelfden zin.

Op dit stuk had de Rijksdag met groote meerderheid eenige amendementen aangenomen van den heer Windthorst hoofd van de katholieke partij. Deze bevatten het volgende:

De meerderheid drukt de hoop uit dat het Gouvernement rekening zal houden met het buitensporig cijfer der uitgaven en dat het zijn idee zal laten varen om al wat dienen kan onder de vaandels te roepen.

Vraagt dat het Septenaat afgeschaft en het Budget van Oorlog ieder jaar in stemming zal worden gebracht.

Noodigt het Gouvernement uit om den actieven diensttijd te verminderen, hetzij door de recruten later bijeen te roepen of door de verloftijden te vermeerderen.

Verzoekt dat men de vraag in overweging neme om voor de infanterie een tweejarigen dienstijd vast te stellen.

De Duitsche pers verdieptte zich in gissingen omtrent het toekomstig lot van dit wetsvoorstel. Alle pogingen zijn echter in rook opgegaan wijl de Rijkskanselier er ingeslaagd is de oppositie gunstig voor de legerwet te stemmen en de aanneming er van te bewerken.

— De verloving der oudste zuster van keizer Wilhelm is thans officieel. De keizer heeft in het *Stadtschloss* de verloving geproclameerd van prinses Victoria van Pruisen met prins Adolf van Schaumburg-Lippe. De bruid is 24 jaar oud; de bruidegom, die te Bonn woont, wordt de volgende maand 31 jaar.

Het bericht der verloving van 's keizers jongste zuster, prinses Margaretha, met den erfprins van Nassau wordt door de *N. A. Ztg.* volkomen ongegrond verklaard.

— In den toestand van den heer Von Lutz is eenige verbetering gekomen, die voortdurend blijft toenemen. De prins-regent Luitpold heeft hem een bloemruiker gezonden, die den zieke veel vreugde deed. Keizer Wilhelm en het Pruisische ministerie lieten herhaaldelijk per telegraaf vragen naar den toestand des patiënten. De aartsbisschop van Munchen bracht den zieke een langdurig bezoek.

— De regeerende Keizerin bezocht onlangs op een Zaterdagmiddag het Katholieke St.-Hedwigshospitaal te Berlijn, waar zij rondgeleid werd door de Eerw. Overste, eenige der oudste zusters, den rector en de artsen van het gesticht. Het bezoek duurde vijf kwartier en voldeed de keizerin zoo, dat zij eene herhaling van het bezoek toezegde.

Frankrijk. — Het Gouvernement heeft besloten, het voorloopig bestuur der Braziliaansche Republiek officieel te erkennen en den vertegenwoordiger van Brazilie, Baron Itajuba bij den President te doen ontvangen.

— Het Bestuur van Brazilie heeft een scheidsgerecht tot afbakening der grenzen tusschen Fransch-Guyana en Brazilië aangenomen.

— Te Parijs is eene vergadering van socialisten en anarchisten gehouden, om te protesteeren tegen de uitdrijving der Russische nihilisten. Toen een socialist de handelingen van Constans „infaam" noemde, riepen de anarchisten hem toe, dat hij niets beter was dan Constans. Hierop volgde een woedend gevecht tusschen de revolutionaire broeders, aan hetwelk de politie een einde moest maken. Den dag daarop drongen veertig anarchisten de bureaux binnen van de *Egalité*, die een verslag van de vergadering had gegeven, dat hun niet beviel, en sloegen het geheele ameublement aan stukken, terwijl zij twee der redacteurs, die alleen aanwezig waren, mishandelden. Van de bende, die weldra vluchtte, kon door de politie slechts een befaamd revolutionair vrouwspersoon worden aangehouden, die als medeplichtingen, verscheidene beruchte anarchisten, aanwees.

—Een vrij hevige aardbeving heeft in de Jura plaats gehad. Te Poligny en omgeving schudden de huizen op hun grondslagen en begonnen kerkklokken te luiden. Er heerschte angst; vele gezinnen bleven den nacht voor de deur van hun huis doorbrengen.

Engeland. —Eindelijk heeft Engeland met Duitschland in Middel-Africa in vrede. De twee volken hebben elkaar de hand toegestoken. Engeland heeft Helgoland afgestaan en Duitschland de Zambesi opgegeven. Hiermee is het Britsch overwicht in Middel-Afrika bevestigd. Zoo hebben de hevige uitlatingen van Stanley het werk des vredes niet onmogelijk gemaakt, maar er toe bijgebracht om Duitschland buigzamer en meer toeschietelijk te maken. De publieke meening in de beide landen is zeer verschillend op dit punt. Want ofschoon Engeland het leeuwendeel heeft is men daar nog niet te vreden en wordt het kabinet aangevallen, terwijl de Duitsche pers het gesloten contract toejuicht.

Uit dit contract evenals uit de houding der beide partijen, kan men afleiden, dat Duitschland zijn koloniaal gebied dáár niet wenscht uitte breiden waar Engeland een groot Engelsch-Afrikaansch terrein zoekt te winnen geschikt om de Indiën te beschermen en zoo noodig te vervangen. Deze quaestie is ook niet van diplomatiek belang ontbloot. Ongetwijfeld wenscht Duitschland in niets met het Engelsch kabinet te breken, het offert weelde en rijkdom aan het bestaan op denkt eerst en vooral aan eigen veiligheid.

Latere berichten echter maken gewag van ontevredenheid ook in Duitsche kringen.

— Het is alleen aan de krachtige pressie van lord Salisbury, Chamberlain en Hartington te danken geweest, dat de regeering in het Lagerhuis niet geslagen is geworden. Er heerscht onder de leden van het Huis groot verschil van gevoelen over het in behandeling zijnde wetsvoorstel, waarmede de regeering aan de overmaat van drankhuizen een einde wil maken, in de hoop daardoor ook den kanker der dronkenschap voor een gedeelte uit te roeien. Vooreerst stelt het ontwerp voor, de belastingen op het gedistilleerd te verhoogen. Natuurlijk moet dit bij de aanhangers der Manchester-school, en dezen vindt men zoowel onder de conservatieven en dissidenten als de liberalen, tegenstand wekken. Voorts wil de regeering uit de opbrengst der accijnzen een jaarlijksch bedrag lichten, om de plaatselijke overheid in de gelegenheid te stellen, tappers-patenten aan te koopen en tapperijen te doen sluiten. Ook deze maatre-

---

di den mundoe i coe mi a ocupa un puesto honorífico. Mi tabata, manera masjá noblenan, incrédulo i irreligioso. Mi tabata biba como si no tabatin Dios ni mandamiento. Ta dies-cinco anja mas ó menos pasá, mi a haci biage Italie rond, mi a jega na Sicilië i mi a bai visita Etna, pa mira espectaculo espantoso i grandioso dje seroe coe ta scupi candela. Dos amigoe, mes sin religion coe mi, tabata companja mi. Abao na pia di seroe tabatin un cruz di paloe coe un capilla chikitoe pober banda di dje, i den dje capilla tabatin un imágen di la Birgen. Esai tabata muchoe pa nos. Nos a toemba e cruz, destrui e capilla, baha e imágen di Maria foi su pia, i nos a tira toer cos, cruz imágen i tabla dje capilla bao di harimentoe di bofon den dje boca coe tabata scupi candela."

"Despues djei, segun nos accion heroica ai, nos a baha for di Etna atrobe. Mi por a camna como un cien paso asina, mi a cai na un lugá peligroso, mi a keda cologa meimei di cieloe i tera, mi tabata cai den un baranca na otro i poco poco mi a jega den dje precipicio. Mi meste gradici na proteccion particular di Hesus i Maria, coe mi no a cai kibra mas di cien bes contra barancanan. Mi wowo a habri. N'e momento di peligro mi a considera hinter di mi bida, coe toer su inhusticia i crimen. Principalmente e sacrilegio koe mi a haci poco ora pasá n' e cruz i n'e imágen di la Birgen, a bini mi dilanti den toer su detestabilidad. Humilde i arrepentido mi a toema mi refugio cerca Hesus crucificado i santisima Birgen Maria i mi a resa: "O mi mama stimá, Nuestra Señora di Etna, juda mi i scapa mi. Anto lo mi traha un capilla pa bo aja riba, n'e mes luga camina nos manoe sacrilegonan a destruí Bo santuario."

Na un fregá di wowo, mi a corda esai, resa i priminti. Mi no sabi com largoe e situación ai a dura; ma ora mi a bini na mi mes, mi a haya, koe mi tabatin solamente algun rasca i marca, ma ningun herida mortal ó peligroso. Hopi ora largoe mi a keda droemi sin por a juda mi curpa, oranan, den cual meditacion riba mi picarnan a trece un cambio completo den di mi, i mi a haci propósito firme di bisa adios na mundoe perverso, i di haci penetencia riba mi picarnan sin número, na e camina mes, na unda mi a renace na un bida nobo."

„Poco-poco mi a reuni toer mi forsa i mi a subi di baranca na baranca foi dje precipicio. De bez en cuando mi tabata tende boz di hende, bao di otro di mi amigoenan, koe tabata buscá mi, companjá di un porcion di guiador i di habitantenan di seroe. Ma, a parce mi peligroso di a contra coe mi amigoenan, p'esai mi a sconde masjá hopi dia den cueba, té koe nan a kere mi morto i stop di busca mi, Berdaderamente mi a muri, morto pa mundoe, ma biboe pa Hesu-Cristoe den bida glorioso di gracia."

„Porfin mi a abandona mi lugar scondí, i mi a bati na porta di un convento koe tabata na bisinja. Ajá mi a limpia mi consenci di toer mancha di picar pa un confesión general, i mi a bolbe sosegá i consolá, coe gustoe di haci penitencia, na Etna atrobe. Raiz, jebra i pam di limosna, coe esainan mi ta alimenta mi. Mi a cumpli coe mi promesa masjá pronto.

Coe piedra di lava mi a traha e capilla, koe bo ta mira ayá, n'e mes camina, na unda e crucificado tabata para. Un imágen di la Birgen, koe mi a ricibi dje hendenan di conbento, di cual mi a papia, ta adorna e santuario, i dilanti dje imágen ai di Birgen inmaculada mi ta jora errornan di mi bida pasá i mi ta gradici e Mama di misericordia pa mi conversion milagrosa."

Es Eremita a caba su historia. El a despedí di nos i ligé el a desaparecé for di nos bista.

Despues mi a corda, koe dies-cincoe anja pasá courant a participá koe conde di G.... a moeri miserablemente den precipicio na bahamentoe for di Etna.

---

gel, die de vrijheid van bedrijf belemmert, ontmoet van verschillende zijden groote tegenwerking. Zelfs in de Carlton-club werd daarom getracht, lord Salisbury te bewegen, in eene verdaging toe te stemmen, teneinde de zaak op de lange baan te kunnen schuiven, maar de minister wilde daarvan niet hooren. In de bijeenkomst der dissidenten weigerden vele leden bij voorbaat, volgens den wensch hunner leiders te stemmen. Dientengevolge is slechts met eene meerderheid van dertig stemmen een amendement verworpen, dat door de oppositie was ingediend en van het geheele ontwerp eene doode letter maakte. Deze voor het Lagerhuis uiterst geringe meerderheid was oorzaak, dat de uitslag der stemming door de oppositie begroet werd met het geroep om ontslag van het ministerie.

— De Londensche correspondent van de *Indépendance* meldt als vaststaande, dat Stanley den post van gouverneur-generaal van den Congo heeft aangenomen. Daar hij evenwel na zijn huwelijk eerst eene reeks lezingen in Amerika zal gaan houden, aanvaardt hij de betrekking pas in het begin van het volgende jaar. Stanley zal voor de 49 lezingen 14.800 pond sterling ontvangen, hetgeen meer dan 4000 gulden per lezing maakt.

— Lord Salisbury heeft in het Hoogerhuis verklaard, dat prins Albert Victor, oudste zoon van den prins van Wales, het recht heeft verkregen tot zitting in de Kamer der lords, doordien de koningin hem den titel van hertog van Clarence en Avondale heeft verleend.

—In het Lagerhuis was zitting van 19 Juli onbeschrijfelijk woelig, doordien minister Balfour sprak over „misdaden" in Ierland. Dientengevolge stak een storm op onder de Parnellistische leden ; vooral de heer Dillon viel heftig tegen den minister uit. De voorzitter had de grootste moeite, om de kalmte te herstellen.

— De toespraak, door den graaf van Parijs te Sheen House gehouden, vinden wij thans in haar geheel in de bladen meegedeeld en wij achten het wel de moeite waard hier de voornaamste zinsneden daarvan te laten volgen.

Voor het eerst na vier jaren, zei de graaf, had hij den raad om zich vergaderd, dien hij bij zijn verbanning onder voorzitterschap van den heer Bocher heeft ingesteld. Hij had de heeren bijeengeroepen om met hem den jongen milicien welkom te heeten, die, om zijn plaats in de kazerne op te eischen, zich zonder aarzelen aan de gevangenis heeft blootgesteld. God heeft hem daarbij beschermd, bestuurd en bezield. Welk een vreugde voor een vader, aldus zijn erfgenaam zich de taak waardig te zien toonen, welke eenmaal op hem rusten zal. Hij is moedig geweest in zijn daden en wijs in zijn woorden. De oprechtheid en de edele eenvoud van alles wat hij gezegd of geschreven heeft, hebben evenals zijn daad zelve het hart van Frankrijk bewogen. De gevoelens, welke in Frankrijk door eeuwenoude militaire overleveringen worden onderhouden, hebben geantwoord op de roepstem van den prins, die met den ransel op den rug het vaandel des vaderlands wilde volgen.

De democratische neigingen zijn getroffen geworden door dien prins welke op het militiebureau voor zich dezelfde verplichtingen kwam vorderen als de zonen van den landbouwer en den handwerksman. En de familiegeest, die Goddank nog niet uitgedoofd is, heeft den jonkman toegejuicht, die zich onmiddellijk bij zijn vader, bij het hoofd van zijn partij heeft aangesloten. Hij heeft die partij versterkt door zijn eerbied te toonen voor het beginsel der erfelijkheid, welke het eerste monarchale geloofsartikel is. Door de vaderlandsliefde, waarvan hij heeft blijk gegeven, heeft hij bij alle jongelieden een geestdrift gewekt, des te sterker is daar hier geen politiek in het spel is. Hij heeft den moed verlevendigd zelfs van diegenen welke reeds twijfelden en die jongelieden aangetrokken, in wier hart wij de toekomst des vaderlands trachten te lezen.

Onder die jongelieden zijn er voorzeker welke dien prikkel niet noodig hadden en daaronder noemde de graaf al aanstonds den hertog van Luynes, wiens naam altijd verbonden zal blijven aan de herinneringen van den 7en Februari. De poorten van Clairveaux hebben zich eindelijk geopend en door een treffend toeval was het laatste bezoek, hetwelk de gevangene ontving, dat van de prinses, die bestemd is zijn leven te deelen. *Française* door het bloed, het hart en de opvoeding, zal zij waardig den titel van hertogin van Orleans dragen. Begroeten wij gezamenlijk, dus besloot de graaf, den hertog van Orleans die zijn cel verlaat, door beproeving gerijpt, als de krachtige afstammeling van het geslacht Capet, dat oud evenals Frankrijk, zich telkens met Frankrijk vernieuwt.

-- Te Londen loopt het gerucht, dat er een Fransche expeditie naar de binnenlanden van Afrika zou gaan onder bevel van..... generaal Boulanger. Het denkbeeld zou van Noord-Amerika uitgegaan wezen.

Rusland.—De Commissaris van politie te Moskou, die vroeger te platte lande gewoon was met de gevangenen om te gaan volgens het knuppel- of knoet-regime, heeft den advocaat Korolelt, behoorende tot den oudsten adel des lands, een pak slaag doen toedienen met den knoet. De advocaat was 's avonds, in gezelschap van een student, op weg naar huis, toen hij door twee politieagenten, die hen voor samenzweerders of nihilisten aanzagen, in hechtenis werden genomen. Protesteerende tegen die ongewone haldelwijze, werd hij door de Commandant tot een pak slaag veroordeeld. De zaak is door den mishandelde reeds bij het keizerlijk hof ingebracht.

— De Czaar heeft zijn gezant te Parijs gelast den president Carnot en de overige ministers den dank te betuigen voor de ontdekking van het complot der nihilisten. In Rusland vreest men ernstig dat er russische anarchisten die in verband staan met de nihilisten, aan de waakzaamheid der politie ontsnapt zijn en weldra in Rusland zullen doordringen. Daarom verdubbelt de Petersburgsche politie hare waakzaamheid vooral aan de grenzen der keizerlijke residentie plaatsen. Zij vermenigvuldigt ook het getal der geheime politieagenten overal waar de Souvereinen zich heen begeven. Men geloof dat vele gevaarlijke nihilisten een onderkomen gezocht hebben te Londen.

— Uit een ingesteld onderzoek is gebleken, dat het geheele paleis van Czaar ondermijnd en overal dynamiet is neergelegd.

Oostenrijk. — Eenige tijd geleden is het mausoleum der graven van Auersperg door dieven opengebroken. De grafstede is een massief gebouw van graniet, op het familieland goed bij het kasteel Turnamhart in Krain. De lijken van drie graven van Auersperg, en daaronder dat van den bekenden Oostenrijkschen minister, rusten daar. De roovers hadden het glas, dat over het gelaat des dichters was, met een hamer stukgeslagen en vervolgens het lijk van de bekleeding ontdaan. Blijkbaar dachten zij bij het doode lichaam nog kleinoodiën te vinden, en de vele afgebrande lucifershoutjes waren een bewijs dat zij lang bezig zijn geweest met hun onderzoek. Behalve een massief zilveren graflamp vonden zij echter niets van hun gading.

— In de Katholieke kerken van Oostenrijk is een gemeenschappelijk schrijven van het episcopaat afgelezen, waarbij verklaard wordt, dat de bisschoppen hun standpunt in de school-quaestie, hetzelfde als van den Paus en den Katholieken-dag, blijven handhaven. Het was daarom de plicht der bisschoppen, hunne meening te kennen te geven over het ontwerp der regeering. Het schrijven sluit met eene aansporing tot de kiezers, om alleen mannen af te vaardigen, die krachtig en onverdeeld voor de confessioneele school strijden.

— De regeering der Oostenrijksch-Hongaarsche Monarchie heeft een vreemden sprong moeten maken, om geen echec te lijden. De delegaties zijn niet bijzonder tot het militairisme geneigd, en de toelichtingen, die op de crediet-aanvragen werden gegeven, waren niet geschikt, om dien weerzin te doen verdwijnen. Generaal Von Baur, de gemeenschappelijke minister van oorlog voor de beide gedeelten des Rijks, meende goed te doen, met de delegatiën om te springen, zooals in Duitschland door den minister van oorlog met met de commissie uit den Rijksdag is gedaan. Ook hij verklaarde, dat er geen halve florijn op de aanvrage kon bekrompen worden, maar gaf te verstaan, dat er nog veel meer noodig zou zijn, eerlang weer ruim honderd millioen, totdat een algemeene oorlog of een "definitieve" vrede een einde aan den toestand maakte. Nu ontstond groote ontvredenheid in de delegatiën, die allen schijn begonnen aan te nemen, dat de begrooting zou verworpen worden. De minister zag te laat in, dat Oostenrijkers en vooral Hongaren niet evenals Pruisen kunnen behandeld worden. Daarom verklaarde hij Zaterdag in de zitting der delegatiën, dat men hem verkeerd begrepen had, dat hij niet over een zoo groote vermeerdering der uitgaven had gesproken, daar dit onzinnig zou geweest zijn ; hij beriep zich op de notulen, waarin daaromtrent niets te vinden was en trok al zijne woorden zoodanig in, dat de Oostenrijksche delegatie eindelijk toegaf, en de commissie het budget ongewijzigd aannam. Of de regeering echter ook zoo licht spel zal hebben met de Hongaarsche delegatie, die ten eerste niet zoo *militär* is als de Oostenrijksche Duitschers en ten tweede niet zooveel sympathie voor het drievoudig verbond hebben, — dat is eene vraag, welker beantwoording door de feiten zal moeten geleverd worden.

Beieren. — De pogingen tot oprichting eener "gematigd ultramontaansche" of verkapt Katholiek-liberale partij in Beieren, hebben het armzalig resultaat gehad, dat het comité op de 5½ millioen inwoners van het koninkrijk slechts 22 personen heeft kunnen vinden, die de partij wilden helpen oprichten, zoodat zij met de 7 leden van het comité 29 man zou tellen. Het plan is thans onder den vloek der belachelijkheid gevallen.

Griekenland. — Naar aanleiding van een moord door een Turksch officier op een christen te Creta gepleegd, zijn de inwoners weer te wapen gevlogen en hebben de Turksche troepen te Apocorona verslagen. Een hevige beweging heerscht op het eiland.

Afrika.— Van de Oostkust komen zeer ernstige berichten. De Makololo-negers hebben wederom een aanval in het Portugeesche gebied gedaan, volgens de Portugeezen op aanstoken der Engelsche zendelingen. Eene expeditie is tegen hen uitgezonden. Aan den kant van Angola dreigen de Britten zelf met een inval ; twee engelsche kanonneerbooten zijn in de richting van den Zambezi gezonden. Uit Mozambique zijn troepen vertrokken, om den aanval af te slaan.

Amerika.— Uit San Francisco komt het bericht dat de agent van het Gouvernement der Vereenigde Staten, die belast was met het instellen van een onderzoek naar het gerucht van een samenzwering in beneden Californië, verklaard heeft, dat de samenzweering van geen geringe beteekenis was, en zich uitbreide naar alle kanten; ieder oogenblik konden de Amerikaansche troepen naar het tooneel van den opstand ontboden worden.

— De jongste berichten uit Chicago bevestigen, dat er een algemeene oorlog met de Indianen op til is. De ware oorzaak van den opstand blijkt gebrek aan voedsel te zijn. De Cheyenne-Indianen hebben den veldtocht geopend en trachten de Sioux-Indianen over te halen, om ook de wapens op te vatten. De Indianen zijn welbewapend met Winchester-geweren en in het bezit van een aantal paarden, zij hebben reeds eene menigte runderen van Europeanen gedood. De majoor Carroll rukt met bondstroepen op, om de Cheyenne's in te sluiten en naar hun gebied terug te drijven. De Europeesche kolonisten wapenen zich overal en zenden hunne vrouwen en kinderen weg, terwijl er patrouilles worden opgericht.

— Naar de laatste berichten uit de Vereenigde Staten luiden, moet de sekte der Mormonen zich in volslagen wanorde bevinden. Het schijnt, dat velen reeds de polygamie laten varen. Hun opperhoofd moet hen overtuigd hebben, dat zij slechts éène wettige vrouw kunnen bezitten.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 11 di Julio.

Paris.— Tabatin algun caso di cólera na Toulouse.

Nan ta toemando medidanan masjá seria di sanidad.

Eyraud a declará koe él a cometé su crimen coe premeditación i koe Gabrielle Bompard ta inocente.

Berlin.— Príncipe Bismarck no kier ocupéle mas di asuntonan públicо, i él a nengá un nombramiento pa miembro di dieta. E noticia ayi a producí grandi satisfacción na Berlín.

New-York. — E comisión nombrá pa exposición di Chicago tin idea di traha dos edificio na dos lugar diferente, na distancia di ocho myl cada un fo di otro.

Londres.— Cólera ta haci estrago na Turkestan.

Roma. — Opinión pública ta sigi na estado di exitación, pa motiboe dje decreto di Rei, riba disolución di Concejo municipal.

Recibi dia 12 di Julio.

Paris.—Courant *Le Soir* ta sigura koe general Boulanger a dirihiéle na Ministerio pidiendo perdón. Coe 230 voto contra 181. Cámara di diputado a resolvé di spera ainda un luna, promer nan díscuti e contrato anglo alemán.

Cámara a aprobá e donación di 300 mil franc koe gobierno ta destina pa incendionan di Fort de France.

Berlin. — Promer di cerá sesión, Reichstag a aprobá e créditonan pedí pa ehército.

Nan ta bisa koe e conducta pacífica di oposición ta fruta di discusión i di talento di Caprivi.

Madrid. — General Polavieja ta nombrá gobernador general di isla di Cuba.

Recibi dia 15 di Julio.

Paris. 14.— Mr i madama Carnot a asistí na fiesta di Centenario di Federación.

Concelio superior di ministerio di agricultura a aprobá e derechonan poné riba vacanan stranjero: 64 franc riba vaca biboe i 4 franc pa 100 kilógramo di carni.

Madrid. — E gobernador gen; nobo di isla di Cuba lo sali dia 20 awor pa su destino.

E ministro nobo di colonia tin idea di kita gobernación civil di provincianan di Cuba, doenando toer poder na gobernadornan militar.

Courantnan liberal ta debatí e idea ayi koe ta enteramente contra reformanan liberal, koe ministerio nobo a primintí di respeta.

Gen: Primo-Rivera ta nombrá comandante general na Madrid.

Recibi dia 16 di Julio.

Paris.— Fiesta nacional tabata celebrá segun costumbre.

Ora Mr Carnot a drenta Eliseo, nan a tira un tiro di revolver riba dj' éle ; ta un ex-estudiante di farmacia a hací esai pa yama atención di presidente.

Roma. — Tabatin discusión alborotá den Cámara, pa motiboe koe Crispi a proponé pa desolvé concelio municipal di Catania.

New-York. — Tin anuncio di masjá bancarrota na consecuencia koe banki nacional di Montevideo a suspende pagamento.

Bolsa ta cerá i tin grandi susto ; na Buenos Aires nan ta temé un bancarrota general. Banki di Buenos-Aires.

a caba di manda Montevideo un miljón di peso pa calma pidimentoe di placa.

Recibi antogaza anochi,

Berlin. 17. — Den un *interview* Bismarck a bisa, koe si ta cos él tabata na mando ainda, lo e tratado anglo-aleman no a toema lugar, pa motiboe koe e protectorado riba Zanzibar i costa di Somales no ta balanzá coe lo ke Inglaterra a concedé.

Madrid. 17. — Diputado Verges a priminti koe lo no bini ninguir cambio den modi di administrá provincianan di Cuba.

General Polaviega, e gobernador nobo di Cuba, lo barca te dia 10 Agosto.

Londres.—Nan tin pa sigur koe Lord Churchill lo sali miembro di gabinete.

Noticianan di Montevideo ta bisa, koe crisis a calma na consecuencia dje sumanan mando di banki di Buenos-Aires,

Stanley a casa coe Senjorita Tennant; salud dje gran explorador ayi no ta satisfactorio.

VERSCHEIDENHEDEN.

Het toppunt van Tooneelschikkingkunst is te New-York bereikt, in he "Union Square theater," waar electriciteit wordt toegepast.

In een tooneelstuk komt niet meer of minder dan een volledige wedren van paarden op het tooneel. Men ziet de paarden gestrekt galoppeeren, door echte sporen en zweepslagen aangedreven; de afsluithekken, de boomen, de heuvelen op de achtergrond verdwijnen achter hen, alsof ze zich inderdaad in het oneindige verloren. De zinsbegoocheling is volkomen tot op het oogenblik, waarop het publiek den winner toejuicht, die het eerst den eindpaal bereikt.

Dit effect wordt bereikt met electrische motoren, die onder het tooneel zijn aangebracht. Een der motoren doet met gelijkmatige snelheid het doek draaien, waarop het landschap geschilderd is, dat terug moet gaan om den toeschouwer den indruk tegeven, dat de paarden vooruitkomen. Een ander machine doet in dezelfde richting een vloer draaien, waarop de paarden loopen. Doch dit is nog niet alles. Er is een bijzondere machine om een hevigen tocht voort te brengen, en deze doet de manen en staarten fladderen en werpt een wolk van stof op, zoodat iedereen zich op een echte wedren meent te bevinden.

Op een zolder van een museum te Neurenberg is onlangs een geheel van hout vervaardigde Klok gevonden, die het jaartal 1640 draagt, d. i. een 20 tal jaren vóór dat Huygens de slingeruurwerken uitvond. De houten Neurenbergerklok is op het oog geen slingeruurwerk; maar als men ziet hoe het echappement in beweging wordt gebracht, dan springt in het oog, dat men met een naar bovenstaande slinger te doen heeft.

Buitengewoonen opmerkelijk is 't, dat ook deze ontdekking weer—evenals van de boekdrukkunst wordt verhaald — eeuwen achtereen onbekend bleef en toen eensklaps op twee verschillende plaatsen bijna gelijktijdig werd gedaan.

„Henrick Ibsen als stamgast." Men meldt uit München aan het „Neue Wiener Tagblatt, dat de Noorsche dichter Henrick Ibsen elken morgen een kop koffie gaat drinken in het „café Maximiliaan" en daar dan tevens de couranten leest. Maar beide doet hij slechts op een vaste plaats die hij voor niets ter wereld met een andere zou willen verruilen. In den regel vindt hij die dan ook onbezet, omdat de kellners er zoo lang mogelijk voor zorgen, dat niemand anders daar gaat zitten. Is zij echter bij uitzondering door iemand anders ingenomen, dan wendt Ibsen — tot dusver met den besten uitslag — de volgende kunstgreep aan: Hij kijkt door een der ramen naar binnen, en ziet hij een indringer op zijn plaats zitten, dan gaat hij als een schildwacht buiten voor de spiegelruiten op en neer loopen, gesticuleert hevig en tracht op alle mogelijke wijzen de aandaeht te trekken — wat hem te gemakelijker valt, daar zijn origineel uiterlijk toch reeds aller blikken trekt. De indringer, wanneer hij ten minste niet blind is, moet eindelijk den mijnheer, die zich zoo zonderling gedraagt, wel zien en vraagt dan natuurlijk aan een van de kellners, wat dat patrouilleeren toch te beteekenen heeft. „Dat is een van onze stamgasten," luid dan het antwoord," die steeds hier zit, en niet binnenkomt, wanneer hij ziet, dat zijn plaats is ingenomen. Hij wacht buiten, totdat hij heengaat." „ En wie is die mijnheer dan wel?" „De dichter Ibsen." —„ Ah zoo, dan zal ik ergens anders gaan zitten, roep hem maar binnen." Daar heeft Ibsen dan ook op gerekend, — tot nu toe is hem zijn kunstgreep nog nooit mislukt.

In een stadje Castua, bij Frume, Zuid-Oostenrijk bestaat nog, naar het dagblad van Abbasia meldt, het eigenaardige oud gebruik, dat alle bruidsparen, die zich in den loop van dat zelfde jaar verloofd hebben, allen gezamenlijk en op denzelfden dag in het huwelijksbootje stappen. Verleden jaar was daarvoor 20 November aangewezen en op dien dag zijn 30 paren, een cijfer dat in vroeger jaren nog nimmer is bereikt, tegelijk in den huwelijksstaat getreden. Natuurlijk is zulk een dag waarop het huwelijk *en gros* gesloten wordt een feestdag voor iedereen, voor oud en jong en gaat het er dan vroolijktoe in Castua. Ook tal van vreemdelingen gaan die dag naar het stadje om getuigen te zijn van die bijzondere plechtigheid.

Soldatendood. — Onderofficier: Opgelet, lummels! Ik zal je nu eens aan je dom verstand trachten te brengen, hoe een militair alzoo sterven kan, opdat je weet wat je in voorkomende gevallen te verwachten hebt.

Daar heb je eerst den dood op het slagveld! Dat is een heerlijke dood, een vermaarde dood en ieder van jullie lummels, moet zich gelukkig achten, als het hem gegeven wordt, zoo'n dood te sterven.

Dan krijgen wij den dood in de kazerne. Toch altijd een fatsoenlijke dood. Je wordt naar het soldatenkerkhof gedragen en je kameraads schieten een drievoudig salvo bij je graf af. Dit alles is zeer eervol en daarom zoo'n dood ook zeer wenschenswaardig.

De derde manier van sterven is verwerpelijk en moest eigenlijk in het geheel niet gepermitteerd zijn. Ik bedoel den dood als men met verlof is, want dan wor je doodeenvoudig in je dorp onder den grond gestopt, als een gewoon burgermensch. Dezen dood is een soldaat onwaardig. Het is een dood als .... hoe zal ik mij nu juist en verstaanbaar uitdrukken ..... als...... het is eigenlijk in het geheel geen dood.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.